

РЕШЕНИЕ

№ 323

гр. София, 09.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-5, в публично заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Цветанка Бенина

при участието на секретаря Антоанета Н. Стефанова
като разгледа докладваното от Цветанка Бенина Търговско дело №
20221100900476 по описа за 2022 година

В **исковата молба** се твърди, че ответното „А. 1“ ЕООД е публично задължено лице с декларирани и неплатени публични задължения към държавата чрез ТД на НАП-София с главница в размер на 52 699.06 лв., ведно със законната лихва върху отделните задължения от сумата, формирани от незаплатени вноски за ДДС, ДОО, ЗО и УПФ. Сочи се, че към 01.03.2022 г. публичните задължения на дружеството възлизат на 174 221.15 лв., от които 117 969.61 лв. – главница и лихва в размер на 56 251.54 лв. Излагат се твърдения, че в резултат на сключена от ответното дружество разпоредителна сделка с притежаван от него недвижим имот, са увредени правата на публичните вискатели. В този смисъл, твърди се, че публично задълженото лице „А. 1“ ЕООД е прехвърлило на третия ответник – „В.М.“ ЕООД правото си на собственост върху следния недвижим имот – обект с предназначение жилище с идентификатор 68134.905.268.1.8 по КККР, одобрени със Заповед № РД-18-739/21.11.2017 г. на ИД на АГКК, с адрес на имота – гр. София, район Лозенец, м. Витоша ВЕЦ Симеоново“, ул. *****, находящ се в жилищна сграда с идентификатор 68134.905.268, ведно с прилежащите идеални части от общите части на сградата и скл. пом. № 8, която сделка от 15.11.2017 г. е обективизирана в Нотариален акт № 178, т. III, рег. № 8375, н.д. № 481/2017 г. на нотариус В.В. с рег. № 268, с район на действие СРС. В тази връзка излага, че при прехвърляне на имота е осуетена възможността за насочване на принудителното изпълнение върху него и удовлетворяване на публичния вискател от получената цена. Освен това, твърди се, че до 16.05.2017 г. управител на дружеството прехвърлител по сделката е било лицето В.Д.В., като на негово място е назначен управител И.И.И. въз основа на решение на А.Н. – в качеството му на едноличен собственик на капитала на „П.*013“ ЕООД, който е едноличен собственик на капитала на ответното „А. 1“ ЕООД. Същевременно лицето В.Д.В. сочи, че е управител и собственик на капитала на ответното „В.М.“ ЕООД, което е било учредено на 10.11.2017 г., т.е. 5 дни преди сключване на сделката, като същото физическо лице е собственик на 50% от капитала на „К. И. 2012“ ООД, което е едноличен собственик на капитала на други дружества, в които лицето А.Н. е управител /“К. А14“ ЕООД, „К. А6“ ЕООД, „К. А46“ ЕООД, „К. А4“ ЕООД и „К. 21“ ЕООД/. Това обстоятелство, че В.В. е собственик на част от капитала в изброените търговски дружества, в които А.Н. е управител, обуславя свързаността между двете лица, което от своя страна предполага

уговарянето на условия по сделката, различни от обичайните. Индиция за този факт е вписаният в търговския регистър еднакъв адрес на управление на двете дружества – „А. 1“ЕООД и „В.М.“ЕООД. Сочи се, че е налице свързаност на лицата и на основание § 1, т. 3, б. „б“ ТЗ, доколкото А.Н. е зает по трудово правоотношение в „И.“ЕООД, чийто едноличен собственик на капитала чрез „Б.“ЕООД е В.В.. В подкрепа на тези доводи излага и извършеното прехвърляне на дяловете на „К. АЗ“ЕООД в полза на А.Н. за цена от 10 000 лв. при извършено преди това апортиране в имуществото му на недвижим имот, чиято стойност е 317 400 лв. и който имот е бил собственост на „К. И. 2012“ООД, в което В.В. притежава 50% от капитала.

При условията на евентуалност, в случай че бъде прието, че не е осъществен фактическият състав на чл. 216, ал. 1, т. 6 ДОПК, моли да бъде прието, че е изпълнен този, предвиден в нормата на чл. 216, ал. 1, т. 4 ДОПК. Излага доводи, че към момента на сключване на сделката е било налице намерение за увреждане на публичните взискатели, доколкото управителят към този момент на „А. 1“ЕООД – И.И., е знаел за публичните му задължения, както и че в резултат на прехвърлянето на имота значително ще се затрудни или осуети удовлетворяването на публичното вземане. Индиция за това е и бездействието на длъжника да погаси задълженията си.

При условията на евентуалност, в случай, че бъдат приети за неоснователни така заявените иски претенции, излага доводи за наличието на предпоставките за обявяване недействителна на сключената между „А. 1“ЕООД – в качеството на продавач и „Ж. 2012“ЕООД – в качеството на купувач, сделка за продажбата на следния недвижим имот – самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.905.268.1.44 по КККР, одобрени със Заповед № РД-18-739/21.11.2017 г. на ИД на АГКК, с адрес на имота – гр. София, район Лозенец, м. Витоша ВЕЦ *****, ап. 44, находящ се на ет. 5 в жилищната сграда с идентификатор 68134.905.268.1, която сделка е обективизирана в Нотариален акт № 88, т. I, рег. № 1751, д. № 69/2017г. на нотариус В.В.. По отношение на намерението за увреждане на кредиторите са изложени твърдения, че управителят на „А. 1“ЕООД – В.В. е знаел за публичните задължения на дружеството към момента на прехвърлянето на имота, като освен това не е предприел действия по погасяване на задълженията.

Ищецът претендира да бъде обявена за недействителна по отношение на държавата сделката от 15.11.2017 г., обективизирана в Нотариален акт № 178, т. III, рег. № 8375, н.д.№ 481/2017 г. на нотариус В.В. с рег. № 268, с район на действие СРС, поради сключването ѝ във вреда на публичните взискатели, като длъжникът и страната по сделката са свързани лица. При условията на евентуалност претендира сделката да бъде обявена за недействителна по отношение на държавата, поради сключването ѝ с намерение на длъжника да увреди публичните взискатели.

При условията на евентуалност претендира да бъде обявена за недействителна сделката по отношение на държавата, обективизирана в Нотариален акт № 88, т. I, рег. № 1751, д. № 69/2017г. на нотариус В.В., поради сключването ѝ с намерение на длъжника да увреди публичните взискатели.

По делото не са постъпили отговор на исковата молба и допълнителна искова молба в законоустановения за това срок в разпоредбите на чл. 367 ГПК и чл. 372 ГПК.

Предявени са от Б.Х.-Т. – главен публичен изпълнител при ТД на НАП София, против „А. 1“ ЕООД и „В.М.“ЕООД главен и евентуален конститутивни иски, съответно с правно основание чл. 216, ал. 1, т. 6 ДОПК и чл. 216, ал. 1, т. 4 ДОПК. Предявен е при условията на евентуалност и иск от Б.Х.-Т. – главен публичен изпълнител при ТД на НАП София, против „А. 1“ ЕООД и „Ж. 2012“ООД с правно основание чл. 216, ал. 1, т. 4 ДОПК.

Съдът, като разгледа представените по делото релевантни за правния спор доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

По делото е представено Писмо от Столична Община – Отдел „Общински

приходи Лозенец“ от 08.03.2022 г. в отговор по отправено запитване от ТД на НАП-гр. София, в което се сочи, че данъчната оценка за 2022 г. на имот, находящ се в гр. София, район Лозенец, ул. *****, възлиза на 136 701.10 лв.

Представено е Удостоверение за данъчна оценка от 10.03.2017 г., издадено от СО, Отдел ОП Лозенец, от което е видно, че същата за имота, находящ се в гр. София, м. Витоша, УПИ парцел VII-550,551, 1149, 1150, представляващ жилище на ***** възлиза на 123 147.90 лв.

Видно от представения по делото Нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти, изградени до степен „груб строеж“ с № 178, т. III, рег. № 8375, д. № 481/2017 г. на нотариус В. В. с район на действие СРС, въз основа на обективирания в него договор е прехвърлено от „А. 1“ООД чрез управителя И.И. в полза на „В.М.“ЕООД чрез управителя В.В. правото на собственост върху притежаваните от дружеството недвижими имоти в жилищна сграда с подземни гаражи, построена в УПИ VII – 550, 551, 1149, 1150 от квартал 42 по плана на гр. София, ул. ***** *****, а именно: Апартамент № 8, находящ се във вх. Б на сградата, на втори етаж, със застроена площ от 126, 05 кв.м., ведно с прилежащите идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху терена, ведно със складово помещение № 8; Апартамент № 9, находящ се във вход В на сградата, на втори етаж, ведно с прилежащите идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху терена, ведно със складово помещение № 9; Гараж № 6 със застроена площ от 15,75 кв.м. Гараж № 8 със застроена площ от 20,46 кв.м., срещу цена за имотите, равняваща се на данъчната им оценка, а именно 274 496.90 лв.

По делото са представени Справки-декларация за ДДС за лицето А. 1 ЕООД, от която е видно начислен ДДС за данъчен период 05/2016 в размер на сумата от 18 997.63 лв.; начислен ДДС за данъчен период 12/2016 в размер на сумата от 8 657.06 лв.; начислен ДДС за данъчен период 04/2017 в размер на сумата от 13 038.87 лв.; начислен ДДС за данъчен период 06/2017 в размер на сумата от 666.67 лв.

Представени са и декларации Образец № 6 с данни за дължимите вноски и данък по чл. 42 от А. 1 ЕООД в периода 2016г.; 2017 г.

Приложена е Справка за общите задължения на А. 1 ЕООД към НАП, дължими към 01.03.2022 г., начислени за периода от 01.06.2016 г. – 31.03.2017г., от която е видно същите по главниците за данъци, пенсионни и осигурителни вноски възлизат общо на 117 969. 61 лв. и начислена лихва в размер на сумата от 56 251.54 лв. или общ размер на задължението от 174 221.15 лв.

Видно от отразеното по съответната партия на търговското дружество в ТРРЮЛНЦ, едноличен собственик на капитала на А. 1 ЕООД е П.*013 ЕООД, който е вписан като такъв от момента на първоначалната му регистрация – 29.12.2015 г.; едноличен собственик на капитала на П.*013 ЕООД е А. А.Н., който е и управител на дружеството, считано от 02.09.2013 г. С Договор за прехвърляне на дялове от 27.08.2013 г. с нотариална заверка на подписите В.В. е прехвърлил в полза на А.Н. притежаваните от него дружествени дялове, представляващи 100% от капитала на П.*013 ЕООД.

При справка в ТРРЮЛНЦ по партията на В.М. ЕООД съдът установи вписани обстоятелства относно едноличния собственик на капитала и управител на дружеството – В.В., с вписване от 10.11.2017 г.

По делото е приложена Справка за актуално състояние на всички трудови договори за А.Н. от електронния регистър на ТД на НАП – София, от която е видно регистрирано трудово правоотношение с И. ЕООД за периода от от 08.10.2007г. до 07.05.2019 г. При справка в ТРРЮЛНЦ по партията на И. ЕООД се установява вписано обстоятелство, че управител на дружеството е В.В., считано от 13.09.2017 г., като едноличен собственик на капитала на дружеството е Б. ЕООД, чийто едноличен собственик на капитала е В.В., считано от 02.03.2017 г.

Видно от представения по делото Учредителен акт от 11.01.2019 г. на К. 2013 ЕООД, капиталът на дружеството е внесен преди регистрацията му от К. И. 2012 ООД, който е и негов едноличен собственик. С последващо сключен Договор за продажба на дружествени дялове от 29.01.2020 г. К. И. 2012 ООД прехвърля на А.Н. притежаваните от дружеството дялове от капитала на К. АЗ ЕООД. С последващ Договор за продажба на дружествени дялове с нотариална заверка на подписите от 19.11.2021 г. е извършено прехвърляне на придобитите от А.Н. дружествени дялове от капитала на К. АЗ ЕООД в полза на В.В..

В Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот, изграден до степен „груб строеж“ с № 88, т. I, рег. № 1751, д. № 69/2017 г. на нотариус В. В. с район на действие СРС, е обективиран договор от 16.03.2017г. за прехвърляне правото на собственост от А. 1 ЕООД чрез управителя В.В. – в качеството му на продавач в полза на Ж. 2012 ООД – в качеството му на купувач, на следния недвижим имот – Апартамент № 44, находящ се във вход Б на жилищна сграда, построена в УПИ VII – 550, 551, 1149, 1150 от квартал 42 по плана на гр. София, район Лозенец, квартал Витоша, ул. *****, ведно с правото на строеж върху имота и прилежащите му идеални части от общите части на сградата, ведно със складово помещение № 44, за сумата в размер на 119 320 евро с ДДС.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Фактическият състав, на който ищецът основава исковата си претенция по предявения главен иск с правно основание чл. 216, ал. 1, т. 6 ДОПК се състои от следните елементи - деклариран от ответника публични задължения; извършване впоследствие на разпоредителна сделка с притежаваното от ответника – длъжник имущество – надлежно индивидуализиран недвижим имот, което е във вреда на държавата в качеството ѝ на кредитор и намерението на длъжника да го увреди, както и сключването на сделката със свързано лице.

При изследване предпоставките за възникване на преобразуващото право на ищеца за обявяване на така сключената разпоредителна сделка за относително недействителна, следва да бъде приложена нормата в редакцията ѝ към момента на завършване на фактическия състав по предявения иск, който е сключването на увреждащата сделка – 2017 г. Отношенията, свързани с публичното изпълнение към този момент са били регулирани съгласно редакцията на нормата на чл. 216, ал. 1 ДОПК, обнародвана в ДВ, бр. 105 от 29.12.2005 г., в сила от 1.01.2006 г. до 1.01.2021 г., с оглед характера ѝ на материална разпоредба, съгласно текста на която недействителни по отношение на държавата са сключените разпоредителни сделки след датата на установяване на публичното задължение, съответно след връчване на заповедта за възлагане на данъчна ревизия, ако в резултат на ревизията са установени публични задължения, които сделки са сключени във вреда на публичните взискатели и по които страна е свързано с длъжника лице. В съдебната практика е прието, че под „установяване на публично задължение“ се има предвид установяване с влязъл в сила административен акт или съдебно решение, което е различно от действащата към момента редакция, предвиждаща, че достатъчни за установяване на увреждащото действие са декларираните от длъжника задължения, без да е необходимо установяването им при проведена данъчна ревизия. Текстът в актуалната си редакция има за цел да гарантира в по-голяма степен възпиращото действие на разпоредбата от увреждане на публичния взискател чрез намаляване имуществото на длъжника.

В случая, обаче, при преценка наличието на правопораждащите факти за възникване на преобразуващото право следва да бъде съобразено и предвиденото в нормата на чл. 108 ДОПК относно реда за установяване на данъчните задължения и задълженията за задължителни осигурителни вноски. В ал. 1 от разпоредбата е предвидено, че това става чрез ревизионен акт по смисъла на чл. 118 ДОПК – след извършена проверка при наличието на данни за разминаване с посочения като длъжим

размер на публичните задължения и действително дължимия такъв, като проверката за това може да бъде инициирана по молба на задълженото лице или служебно при подадена информация от трето лице. В ал. 2 на 108 ДОПК е предвидена възможността за стабилизиране на посочените от задълженото лице публични задължения, съобразно декларираното от него, като това е по силата на закона, в случай, че не бъде инициирана данъчна проверка и издаден въз основа на нея ревизионен акт в срока по чл. 109 ДОПК, съобразно текста на която норма същият е 5-годишен и започва да тече от края на годината, в която е била подадена данъчната декларация със съдържащите се в нея данни, формиращи публичните задължения. В случая, декларациите от ответното А. 1 ЕООД, формиращи процесните публични задължения, са били подадени през 2016 г. и 2017г., поради което към момента на приключване на съдебното дирене в настоящото производство – 09.02.2023 г. е бил изтекъл предвиденият в разпоредбата на чл. 109 ДОПК 5-годишен срок, поради което публичните вземания за ДДС, ДОО, ЗО и УПФ се считат за установени като дължими в полза на държавния фиск. В този смисъл следва да бъде прието, че процесните публични вземания за установени не с ревизионен акт, а по силата на закона, в приложение разпоредбата на чл. 108, ал. 2 ДОПК. /Така са и разясненията в съдебната практика - решение № 228 от 20.12.2010 г. по т.д. 530/10 г. по описа на ВКС, ТК, 2 ТО ; определение № 421 от 05.07.2022 г. по т.д. № 1145/2021 г., Т. К., II Т. О. НА ВКС/.

По делото се доказва извършеното от ответника А. 1 ЕООД разпоредително действие с притежаваното от него имущество, а именно чрез сключването на договор за покупко-продажба на недвижими имоти, изградени до степен „груб строеж“, обективирани в Нотариален акт с № 178, т. III, рег. № 8375, д. № 481/2017 г. на нотариус В. В. с район на действие СРС, срещу цена за имотите, равняваща се на данъчната им оценка, а именно 274 496.90 лв. Цената, срещу която имотите обект на продажбата са били прехвърлени в полза на ответника „В.М.“ООД надвишава размера на публичните задължения общо за главниците и лихвите върху тях към момента на плащането ѝ. Вписано е в нотариалния акт изплащането на договорената цена в пълния ѝ размер към момента на подписването му, при което в патримониума на дружеството длъжник е постъпила сумата, която се явява достатъчна за погасяване на така установените публични задължения. За да бъде прието възникването на правопораждащия факт относно разпореждането с имуществото на длъжника, обаче, без значение е притежаваното от него друго такова, което се явява достатъчно за удовлетворяване на публичните задължения. Това е така, защото с всяко разпоредително действие длъжникът ще лиши публичния взыскател от правото му да избере срещу кое от притежаваното от него имущество да насочи изпълнението си, именно което цели да възпрепятства предвиденото в разпоредбата на чл. 216, ал. 1 ДОПК. При това положение, следва да бъде прието, че с извършване на действието по разпореждането с имотите ответникът А. 1 ЕООД е увредил публични взыскател.

С оглед установяване на публичните задължения въз основа на данните в подадените от дружеството длъжник декларации, съдебният състав приема, че към момента на продажбата на имотите, същият е имал намерение да увреди публичния взыскател, доколкото е знаел за съществуването на непогасените дължими в негова полза вземания за данъци, осигурителни и пенсионни вноски в не малък размер, за плащането на които е бездействал, което е продължило и впоследствие.

В производството като задължителен другар е конституиран като ответник и купувачът по сделката – „В.М.“ЕООД, доколкото при основателност на иска прогласяването на недействителността става въз основа на съдебното решение. Без значение, обаче, е намерението на третото лице, което не е носител на процесните публични задължения, да увреди публичния взыскател, поради което не следва да бъдат излагани съображения в този смисъл.

Елемент от фактическия състав в хипотезата на чл. 216, ал. 1, т. 6 ДОПК е страната по сделката да е свързано с длъжника лице. Регламентацията относно

понятието „свързано лице“ се съдържа в разпоредбата на § 1, т. 3 от ДР на ДОПК.

От отразените вписвания по партидата на А. 1 ЕООД се установява, че управител на дружеството към момента на първоначалната му регистрация е лицето В.В., като с вписване от 25.05.2017 г. същият е заличен като такъв и на негово място е вписан управител – И.И., който е действал като представляващ дружеството и при подписване на нотариалния акт за сключване на процесния договор за продажба. Същото лице В.В. е вписан като едноличен собственик и управител на ответното В.М. ЕООД – купувач по сделката, като е действал в качеството си на такъв при сключването ѝ. Дружеството е учредено на 10.11.2017 г., т.е. няколко дни преди сключването на сделката. Освен това, установява се, че едноличен собственик на капитала на А. 1 ЕООД е П.*013 ЕООД, чийто едноличен собственик на капитала и управител е А. А.Н., който от своя страна е придобил капитала от В.В. през 2013 г.

При тези факти избраният управител на А. 1 ЕООД – И.И. е по решение на А.Н., в качеството му на управител на дружеството – едноличен собственик на капитала на А. 1 ЕООД. Последният е управител на други дружества, макар и учредени след увреждащата сделка, чиито едноличен собственик на капитала е К. И. 2012 ООД, част от капитала от което – 50% принадлежи на В.В., като това са дружествата – К. А14“ЕООД, К. А6 ЕООД. Тези факти доказват установени и поддържани отношения в контрола и управлението на редица търговски дружества съвместно от лицата В.В. и А.Н.. При това положение, установява се свързаност между лицата В.В. и А. Н., който е взел решението за назначаването като управител на В.М. ЕООД на И.И. и същевременно е едноличен собственик на капитала на дружеството /П.*013 ЕООД/, което притежава капитала на А. 1 ЕООД. Така установените факти сочат на свързаност по смисъла на т. „м“ от § 1, т. 3 от ДР на ДОПК, според текста на която норма такива са лицата, които участват пряко или косвено в управлението, капитала или контрола на друго лице или лица и между тях могат да се договорят условия, различни от обичайните.

С оглед всичко гореизложено, настоящият съдебен състав намира за основателен предявения главен конститутивен иск с правно основание чл. 216, ал. 1, т. 6 ДОПК за прогласяване за относително недействителна по отношение на държавата сделката от 15.11.2017 г., обективизирана в Нотариален акт № 178, т. III, рег. № 8375, н.д.№ 481/2017 г. на нотариус В.В. с рег. № 268, с район на действие СРС, поради сключването ѝ във вреда на публичния възискател, като длъжникът и страната по сделката са свързани лица.

Доколкото останалите иски са предявени при условията на евентуалност, при основателност на главния иск, същите не следва да бъдат разглеждани по същество.

Относно разноските: С оглед изхода на спора, на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 ГПК, ответниците „А. 1“ЕООД и „В.М.“ЕООД следва да бъдат осъдени да заплатят сторените от ищеца разноски в производството в общ размер на 300 лв. – юрисконсултско възнаграждение, които следва да бъдат разпределени по равно между тях.

На основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответниците следва да бъдат осъдени да заплатят държавна такса за разглеждане на производството по предявения иск, с оглед качеството на ищеца на субект освободен от предварителното внасяне на държавна такса. Размерът на същата е 1% от данъчната оценка на продадените имоти по договора, чиято недействителност се иска да бъде прогласена, като в случая възлизаща на 2744,97лв., която следва да бъде възложена по равно на двамата ответници.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА по предявения от Държавата чрез ТД на НАП – гр. София, с адрес – гр. София, ул. *****, против „А. 1“ЕООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление – гр. София, ул. „****“, и „В.М.“ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление – гр. София, ул. „****“, НЕДЕЙСТВИТЕЛНОСТТА на обективирания в Нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти, изградени до степен „груб строеж“ с № 178, т. III, рег. № 8375, д. № 481/2017 г. на нотариус В. В. с район на действие СРС, договор сключен между „А. 1“ООД чрез управителя И.И. – като продавач и „В.М.“ЕООД чрез управителя В.В. – като купувач, за продажбата на следните недвижими имоти в жилищна сграда с подземни гаражи, построена в УПИ VII – 550, 551, 1149, 1150 от квартал 42 по плана на гр. София, ул. *****, а именно: Апартамент № 8, находящ се във вх. Б на сградата, на втори етаж, със застроена площ от 126, 05 кв.м., ведно с прилежащите идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху терена, ведно със складово помещение № 8; Апартамент № 9, находящ се във вход В на сградата, на втори етаж, ведно с прилежащите идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху терена, ведно със складово помещение № 9; Гараж № 6 със застроена площ от 15,75 кв.м. Гараж № 8 със застроена площ от 20,46 кв.м., срещу цена за имотите, равняваща се на данъчната им оценка, а именно 274 496.90 лв.

ОСЪЖДА „А. 1“ЕООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление – гр. София, ул. „****“, да заплати на Държавата чрез ТД на НАП – гр. София, с адрес – гр. София, ул. *****, на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 ГПК, сумата от **150 лв.** – съдебни разноски.

ОСЪЖДА „В.М.“ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление – гр. София, ул. „****“, да заплати на Държавата чрез ТД на НАП – гр. София, с адрес – гр. София, ул. *****, на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 ГПК, сумата от **150 лв.** – съдебни разноски.

ОСЪЖДА „А. 1“ЕООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление – гр. София, ул. „****“, да заплати на основание чл. 78, ал. 6 ГПК по сметка на СГС сумата от **1372.49 лв.**

ОСЪЖДА В.М.“ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление – гр. София, ул. „****“, да заплати на основание чл. 78, ал. 6 ГПК по сметка на СГС сумата от **1372.49 лв.**

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Софийски апелативен съд в 2 - седмичен срок от връчване на съобщението за изготвянето му страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____